

Karta opisu zajęć (syllabus)

Nazwa kierunku studiów	Zielona urbanistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Funkcjonowanie środowiska przyrodniczego miasta Sustainable development - natural environment and urban systems
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4 /0,6)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. arch. kraj. Natalia Kot
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest umiejętność identyfikacji najważniejszych elementów struktury przyrodniczej terenów zurbanizowanych, ich analiza i ocena, oraz wskazanie terenów pełniących nadrzędne funkcje przyrodnicze w tym systemie.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna metody, techniki, narzędzia i materiały w działaniach interdyscyplinarnych, mające na celu właściwe kształtowanie krajobrazu, jego zasobów oraz prawidłowe funkcjonowanie jego komponentów.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi wykorzystać metody analityczne do realizacji i rozwiązywania zadania projektowego, interpretować oraz wyciągać wnioski, w tym uzasadniać swoją opinię.
	U2. Student potrafi dokonać krytycznej analizy stanu i funkcjonowania krajobrazu, a także zaproponować ulepszenie stanu krajobrazu odpowiednio do jego cech przyrodniczych, uwarunkowań kulturowych i społecznych.
	Kompetencje społeczne:

	K1. Student potrafi rozwiązywać złożone zadania dotyczących kształtowania krajobrazu w skali miejscowej.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Fitosocjologia, Podstawy planowania przestrzennego, Fizjografia.
Treści programowe modułu	Zapoznanie z warunkami zaliczenia, tematyką zajęć, schemat przebiegu prac i zapoznanie z harmonogramem. Źródła informacji o krajobrazie, mapy topograficzne, mapy tematyczne, zdjęcia lotnicze i satelitarne. Tereny zieleni w miastach. Koncepcja systemu przyrodniczego miasta (teoria i praktyka). Analiza i ocena komponentów systemu przyrodniczego miast. Koncepcje miast przyjaznych przyrodzie – miasta ekologiczne, miasta prospołeczne, miasta zrównoważone.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Andrzejewski R., 1980. Ekofizjografia i ekologiczne kształtowanie środowiska biotycznego na obszarach zurbanizowanych, Człowiek i Środowisko 4, 4, 5–20. 2. Andrzejewski R., 1985. Ekologia a planowanie przestrzenne, Wiad. Ekol. 31, 3, 253–273. 3. Weiner J., 1999, Życie i ewolucja biosfery, PWN, Warszawa. 4. Mierzejewska L. 2004, Przyrodnicze aspekty rozwoju zrównoważonego miast, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań. 5. Pullin A., S., 2004. Biologiczne podstawy ochrony przyrody, PWN, Warszawa. 6. Szulczewska B, Kaliszczuk E., 2005. Koncepcja systemu przyrodniczego miasta: geneza, ewolucja i znaczenie praktyczne, Teki Kom. Arch. Urb. Stud. Krajobr. – OL PAN, 2005, 7-24. 7. Wnuk Z., (red.) 2010. Ekologia i ochrona środowiska. Wybrane zagadnienia. Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów. 8. Żarska B., 2011. Ochrona krajobrazu. Wyd. SGGW, Warszawa. 9. Januchta-Szostak A., Banach M. (red.), 2016, Zrównoważone miasto - idee i realia, T. I, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań. 10. Kot N., 2022. The idea of sustainable development in the Świdnik planning documents in context of the city natural system shaping principles, Annals of Warsaw University of Life Sciences - SGGW. Horticulture and Landscape Architecture, 42, 47-74. Literatura uzupełniająca: 1. Sukopp H., Werner P., 1982. Nature in cities, Council of Europe, Strassburg, 1–54. Sukopp H.,

	2. Werner S., 1988. Biotope maping and nature conservation in urban areas of the FRG, Landscape and Urban Planning, 15, 38–51.																								
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady oraz ćwiczenia laboratoryjne i audytoryjne. Metody rysunkowe z wykorzystaniem komputera, korekty rysunków, opracowania pisemne. Egzamin pisemny.																								
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1: egzamin pisemny. U1, U2: umiejętność interpretowania i wyciągania wniosków z opracowań analitycznych. K1: ocena kreatywności studenta i samodzielnego rozwiązywania problemów.																								
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Wykład – zaliczenie pisemne – 40% oceny Ćwiczenia – identyfikacja SPM, jego analiza i ocena, ze wskazaniem jej nadrzędnych komponentów – 50% oceny Zaangażowanie i praca na zajęciach – 10% oceny																								
Bilans punktów ECTS	<table><tr><td>Forma zajęć</td><td>Liczba godzin kontaktowych</td><td>Punkty ECTS</td></tr><tr><td>Wykłady</td><td>15</td><td>0,6</td></tr><tr><td>Ćwiczenia</td><td>15</td><td>0,6</td></tr><tr><td>Konsultacje</td><td>2</td><td>0,08</td></tr><tr><td>Forma zajęć</td><td>Liczba godzin niekontaktowych</td><td>Punkty ECTS</td></tr><tr><td>Przygotowanie do egzaminu</td><td>8,0</td><td>0,32</td></tr><tr><td>Przygotowanie do zajęć</td><td>10,0</td><td>0,4</td></tr><tr><td>Razem godziny</td><td>50</td><td>2,0</td></tr></table>	Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych	Punkty ECTS	Wykłady	15	0,6	Ćwiczenia	15	0,6	Konsultacje	2	0,08	Forma zajęć	Liczba godzin niekontaktowych	Punkty ECTS	Przygotowanie do egzaminu	8,0	0,32	Przygotowanie do zajęć	10,0	0,4	Razem godziny	50	2,0
Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych	Punkty ECTS																							
Wykłady	15	0,6																							
Ćwiczenia	15	0,6																							
Konsultacje	2	0,08																							
Forma zajęć	Liczba godzin niekontaktowych	Punkty ECTS																							
Przygotowanie do egzaminu	8,0	0,32																							
Przygotowanie do zajęć	10,0	0,4																							
Razem godziny	50	2,0																							
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady – 15 godz., Ćwiczenia audytoryjne – 5 godz., Ćwiczenia laboratoryjne – 10 godz., Konsultacje – 2 godz. Łącznie 32 godz., co odpowiada 1,4 ECTS.																								
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – ZU_W07 U1 – ZU_U10 U2 – ZU_U12 K1 – ZU_K02																								